

B&W CCM616

18 990 Ft/db

VÉGEREDMÉNY

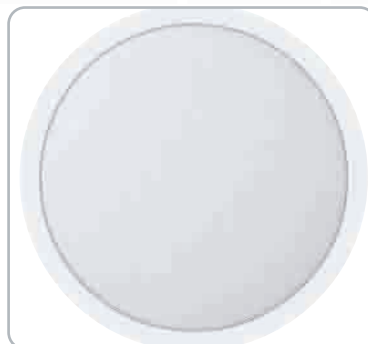
BOWERS & WILKINS CCM616

Hangsugárzó
18 990 Ft/db
Tel.: 317-5560
www.bwspeakers.com
www.aymara.hu

Előnyök:
Beépíthető kivitel, jó
könnyűzenei reprodukció,
alacsony ár
Hátrányok:
Gyenge mélyhang-
reprodukció, alacsony
dinamikatartomány

A **különböző** lakóterekben felépített házi zomiz-rendszerek mindig felvetik a hangsugárzók elhelyezésének problematikáját. Egy átlagos nappaliban komoly kihívást jelenthet egy háttérsugárzó és a hozzá vezető kábelek elrejtése, és a gyártók folyamatosan újabb és újabb megoldásokat dobnak piacra – infravörös vagy rádiós átvittel táplált, ultravékony szatellitiek képében. A leghatékonyabb és legjobb minőséget kínáló rendszer mégis a falba építhető hangsugárzó, hiszen megfelelő méretű lehet, és az átviteli technikák között is a hagyományos kábel kínálja a legzavarmentesebb jelátvitelt a rendelkezésre álló változatok közül – ráadásul tökéletesen elrejtendő, nem foglal el területet a szobából. A Bowers & Wilkins egy ilyen hangsugárzóval jelentkezett nemrégiben, a CCM616-ossal, amely kifejezetten ala-

acsony árával és beépíthető voltával tarthat számot érdeklődésünkre.

Az előlap kiválóan ellátja feladatát – elrejtja a hangsugárzót

A CCM616-os külleme – tekintve, hogy kialakításánál a feltűnésmentesség és egyszerűség volt a legfőbb szempont – nem tarto-

gat sok látványosságot. A beszerelt egységből csak egy homogén, kör alakú perem és a hangsugárzókat védő rács látszik. A rácsot levéve előbukkannak a hangszórók, amelyek egymásban vannak elhelyezve, a mély/közép egység középső részén, a fáziskúp helyén található a magassugárzó. Ezt a megoldást többek között az autókba szánt hangsugárzóknál alkalmazzák, mivel helytakarékos, ugyanakkor megfelelő beállítások mellett mégis jó hangminőség érhető el általa. A mélyhangszóró 165 mm-es, üvegszálból szőtt membránnal készül, a műanyag dóm magassugárzó pedig 25 mm átmérőjű. A CCM616-os hátoldala meglehetősen puritán – bár hangsugárzóról lévén szó, ez nem különösebben meglepő –, mindössze egy-két elektronikai komponens és a kábelek bekötésére szolgáló aljzatok találha-

tók a keretre rögzítve, külön ház nélkül. A teszthez egy sztereó rendszert használtunk, mennyezetbe építve, melynek néhány jellegzetessége azonnal nyilvánvalóvá vált. A térábrázolás terén némi zavart, különös érzést okozott az, hogy a hangszínpad érezhetően fölötünk feszült, nem az optimális, vízszintes síkban. Ez azonban az elhelyezés módjából adódik, a helymegtakarításért ezt a kompromisszumot kell megkössük.

Elsőként Billy Cobham Nordic című lemezét helyeztük a lejátszóba, rögtön komoly kihívás elé állítva a hangrendszert (Ezt a korongot értékelésünkben a „komolyzene” címszó alá vettük, mivel a jazz és a klasszikus zene hangfalakkal szemben támasztott követelményei igen hasonlóak). A B&W legkisebb beépíthető hangszárgázói kissé szárazan és bizonytalanul vágtak neki a dobszólókkal tűzdelt jazzfelvételnek, hamar fény derült arra, hogy a kis méret bizony korlátozza mind a mélyhangok megszólaltatásának képességét, mind a dinamikatartományt. A dobütésekből elsősorban az ütő és a bőr találkozása érvényesült, a dobtetek hangja elveszett az egyébiránt kifejezetten szellős zenében. A magasabb frekvenciartományokban dolgozó hangszerek érezhetően sokkal kevésbé erőltették meg a hangszárgázókat, a trombita hangja például erőlködés nélkül, természetes színezettel szólalt meg. A dinamikai hiányosságok miatt a zene atmoszférája nem igazán érvényesült, az unott jelleg némileg rátelepedett a reprodukcióra.

Következő lemezünkkel nyugodtabb vizekre eveztünk – Mike Oldfield-től a Tubular Bells című album került a lemeztálcára. Noha maga a hanganyag egyszerűbben visszaadható, és egyértelműbb, mint a korábban hallgatott jazzfelvétel, Mike Oldfield kísérletező, különleges hangzásai kifogtak a CCM616-oson. A jellegzetes hangszínek szövete nem tudott érvényesülni, így a test nélkül maradt hangszerek meglehetősen fárasztó hatást keltenek. Ezt az érzést erősítette a magastartomány olykor erőszakos, „csörömpölővé” váló karaktere is, ami az atmoszférában való elmerülés helyett inkább egyfajta ideges feszkelődésre készítetett bennünket – hamar váltottunk is a következő korongra.

Harmadik CD-nken különféle rockzenék sorakoztak, és be is váltották a hozzájuk fűzött reményeinket. Az erősebb kompresszió és a vaskosabb hangzásvilág egyértelműen jobban feküdt a hangszárgázóknak, mint a levegősebb, finomabb felvételek. Mind a Pink Floyd, mind a Depeche Mode számai élvezhetően szólaltak meg, különösebben az utóbbi, amely-

nél a testes énekhang és a széles, teres kíséret kiváló összhangot alkotott. A lüktető ritmusok pontosan és feszesen jelentek meg, a dinamikatartomány hiányosságait a „rockos” hangzás jól ellensúlyozta. Egyedül az AC/DC számainál volt egy kicsit olyan érzésünk, hogy kóppottasan, fakón szólnak meg a klasszikus dallamok, ám egy szubbal kiegészülve bizonyára erre is megmozdult volna a lábunk.

Ezután elektronikus zenét raktunk be, és ahogy számítottunk is rá, ezek még inkább életet leheltek a CCM616-os párukba. A jellegzetes hangzásvilág és lüktetés kellemesen áradt a plafon irányából, és noha a zene igényelte volna a komolyabb basszusokat, a tel-

Egyszerű és egyértelmű hátoldal, igényes kivitelben

jes frekvenciasávot betöltő hangszínek kellő mértékben ellensúlyozták ezt a hiányosságot. Ennél a lemeznél merült fel bennünk először

komolyan, hogy megemeljük a hangerőt, amit a hangszárgázók alapvetően gond nélkül megtettek, noha érezhetően folyamatosan növekvő torzítás mellett – ez minden bizonnyal, a mélytartomány gyengeségével együtt, a kis méretek számlájára írható.

Végül következett az igazi meglepetés, mivel, hogy teljes legyen a teszt, SACD-vel is kipróbáltuk a beépíthető hangfalakat, még hozzá a Channel Classics referencia lemezével. A nagyzenekari művek meglepően tisztán és jó térábrázolással szólaltak meg, és noha a dinamikatartomány eddig szűkösen bizonyult, a nagyfelbontású anyagok csodát műveltek a CCM616-ossal. Ez a kórusművek esetében is így maradt, az egyes szólamok jól elkülöníthetően, mégis egységesen szólaltak meg, egyetlen részlet sem vezett el. A kevésbé tömör előadások ugyanakkor a jazzfelvételeknél hallott problémákat ismételték, az egyes hangszerek vékony hangja nem volt képes betölteni a teret.

Összességében a CCM616-os inkább aláfestő zene szolgáltatására alkalmas, mint műértő zenehallgatásra, ám beépíthető kivitele és alacsony ára nem is indokolnána audiofil minőséget. A hangszárgázó a levegősebb felvételek visszaadásában ugyan nem remekelt, ám a sűrűbb szövetű, határozottabb hangvételű zenékel kifejezetten élvezhető előadást hallhattunk.

**HANGMINŐSÉG/
KOMOLYZENE:**

★★★★★

**HANGMINŐSÉG/
KÖNNYŰZENE:**

★★★★★

KIVITEL:

★★★★★

ÖSSZEGZÉS:

★★★★★

MŰSZAKI JELLEMZŐK

Szolgáltatások:
165 mm-es szőtt üveg-szál közép/mélyhangszóró; 25 mm-es műanyag dóm magassugárzó; 50 Hz – 20 kHz frekvencia átvitel; 89 dB SPL érzékenység; 8 ohm impedancia; 3,5 kHz keresztelési frekvencia; 20–130 W javasolt teljesítmény
Méreték: 225x73 mm (átm., mélys.)
Súly: 1 kg